

Важливим напрямком удосконалення міграційної політики України є створення й підтримка інформаційного забезпечення управління міграційними потоками шляхом створення Єдиної інформаційної системи обліку та аналізу міграційних потоків у рамках інтегрованої міжвідомчої автоматизованої системи обміну інформацією. Надзвичайно актуальною є розробка законопроекту про правовий статус трудових мігрантів, який би дав чітке визначення українського трудового мігранта як такого, що належить до окремої категорії осіб. У майбутньому законопроекті потрібно врахувати пропозицію громадських організацій українців за кордоном щодо визнання в Україні документів про освіту інших держав. На підставі документів про освіту іноземних держав діти українських трудових мігрантів матимуть право на вступ до середніх та вищих навчальних закладів України за умови складання іспиту з української мови.

Реалізація запропонованих законодавчих ініціатив, сприятиме реалізації прав людини та громадянина не тільки в Україні, а й за її межами, підвищить міжнародний авторитет України та стане важливим кроком на шляху її реальній інтеграції в міждержавні об'єднання.

ПРИЧИНИ ГАЛЬМУВАННЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Учителі Чорній Л.Й., Хричиков О. Ю., учениця Петрова Т.,
Конотопська гімназія

У сучасному світі відпочинок, рекреація, туризм, оздоровлення – що врешті означає здоров'я – є найвищою соціальною цінністю. Тому за останні кілька десятиріч у світі зростає значення туризму й рекреації. Це пов'язано в першу чергу зі значним ростом прибутків населення економічно розвинутих країн, зростанням загальноосвітнього рівня людей, розвитком транспортного сполучення. Люди залишають свої домівки з наміром відвідати нові місця, збагатити себе знайомством з пам'ятками історії, культури й мистецтва. Крім того, індустріальний розвиток цивілізації, забруднення екологічних систем навколо великих промислових районів, збільшення психологічного навантаження на людину через прискорення темпу життя змушує все більшу кількість людей шукати відпочинку та оздоровлення в поки що екологічно благополучних регіонах світу.

Туризм є однією з найприбутковіших галузей світової економіки й за своєю економічною віддачею вийшов на провідні позиції: на нього припадає близько 10 % виробленого у світі валового продукту та близько 30 % світової торгівлі послугами. Також ним закумульовано близько 7 % світових капіталовкладень. Кількість міжнародних туристичних мандрівок постійно зростає (з 25 млн. у 1950 р. до 700 млн. у 2000 р.). За даними Всесвітньої туристичної організації, щорічно подорожує більше 800 мільйонів чоловік. Примітним є те, що більш ніж в 40 країнах світу туризм є основним джерелом надходжень національного бюджету, а в 70 – однією з трьох статей. Наприклад, в Іспанії частка прибутків від іноземного туризму в загальній сумі надходжень від експорту товарів та послуг складає 35 %, на Кіпрі та в Панамі – понад 50 %, на Гаїті – більш як 70 %.

На фоні масштабів розвитку світового туризму Україна виглядає скромно. Безумовно, причини такого становища треба шукати в складній соціально-економічній ситуації в державі, у невідрегульованості механізмів стимулювання туристичної індустрії, відсутності ефективної стратегії розвитку цієї галузі як на національному, так і регіональному рівнях.

Слід зазначити, що об'єктивно Україна має всі передумови для інтенсивного розвитку внутрішнього та іноземного туризму: особливості географічного положення та рельєфу, сприятливий клімат, багатство природного, історико-культурного та туристично-рекреаційного потенціалів. Також Україна має найбільші й найрізноманітніші в Центральній Європі запаси ресурсів для розвитку санаторно-курортного лікування. Для прикладу, із XIX ст. відомі кліматичні курорти Південного узбережжя Криму, бальнеологічні курорти Передкарпаття та Закарпаття, Поділля, Полтавщини, грязьові курорти Криму та Одещини, які зазнали інтенсивного розвитку у XX ст. Найбільше іноземних туристів приваблюють розкопки античних міст Північного Причорномор'я (Тіра, Ольвія, Херсонес, Пантікапей); пам'ятки Київської Русі IX-XII ст. у Києві, Чернігові, Каневі, Овручі, Володимирі-Волинському; пам'ятки оборонної архітектури (фортеці в Луцьку, Меджибожі, Кам'янці-Подільському, Хотині, Білгороді-Дністровському, Ужгороді та Мукачевому); палацеві комплекси в Криму, на Львівщині та Чернігівщині; пам'ятки культової архітектури в Києві, Львові, на Івано-Франківщині, у Почаєві, Мукачевому й Чернівцях, а також дерев'яної культової та цивільної архітектури в Карпатах.

Природний потенціал України складають узбережжя Чорного та Азовського морів, рельєф, водні (понад 70 тис. річок, більше 3 тис.

природних озер і 22 тис. штучних водоймищ), лісові, рослинні та тваринні ресурси. На їх основі створено 5 національних природних парків, 15 державних заповідників, заказники, дендропарки, пам'ятки садово-паркового мистецтва, які належать до природоохоронних територій. Родовища лікувальних грязей, а також мінеральних і радонових вод входять до рекреаційного потенціалу нашої країни, який має не тільки внутрішнє, а й міжнародне значення. Крім того, Україна розташована на перехресті шляхів між Європою і Азією: важливі залізничні та автомобільні магістралі, порти Чорного і Азовського морів, а також Дунаю, авіа мережа здатні забезпечити її інтенсивні багатосторонні зв'язки з багатьма країнами.

Нині Україна має понад 4,5 тис. закладів розміщення туристів і відпочиваючих на 620 тис. місць, але вони потребують модернізації та реконструкції відповідно до міжнародних стандартів. Крім того, підтримання в належному стані потребують і рекреаційні зони, пам'ятки культури та архітектури України, інші об'єкти туристичних чи екскурсійних послуг.

Отже, основні ПРИЧИНИ ГАЛЬМУВАННЯ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ наступні:

1. Відсутність сприятливого організаційно-правового й економічного середовища для розвитку цієї галузі.
2. Недотримання Стратегії розвитку туристичної індустрії в Україні, відсутність стабільної державної політики.
3. Неконвертованість туристичних послуг на міжнародному ринку через їх не завжди високу якість, вузький асортимент та не досить гарні умови обслуговування туристів.
4. Низькі темпи будівництва нових, реконструкції та модернізації діючих туристичних об'єктів.
5. Недостатнє державне фінансування відновлення пам'яток архітектури, культури, історії України, організації приміських зон короткочасного відпочинку, створення нових рекреаційних зон загальнодержавного та місцевого значення.
6. Відсутність чіткого контролю організації виробництва екологічно чистої сільськогосподарської продукції для забезпечення потреб туристів і відпочиваючих у високоякісних продуктах харчування.
7. Низькі темпи залучення приватного сектора, особливо у сільській місцевості, до рекреаційно-туристичного підприємництва та підсобної діяльності у сфері туризму (сільського зеленого туризму).
8. Відсутність єдиних державних стандартів на послуги, що надаються туристам; низькі темпи проведення сертифікації туристичних послуг та паспортизації туристичних підприємств і організацій.

9. Не налагоджена потужна реклама вітчизняного туристичного продукту; випуск високоякісного інформаційно-довідкового матеріалу, створення спеціалізованих видань туристичного профілю (газет, журналів, законодавчих збірників, методичних рекомендацій, тематичних монографій, навчальних посібників, підручників тощо), постійних радіо- та телепрограм.
10. Відсутність сприятливих умов для збільшення туристичних потоків шляхом спрощення, згідно з міжнародною практикою, візових, митних і прикордонних формальностей.
11. Україна має розвинуту мережу автомобільних доріг і залізниць, аеропортів, річкових і морських портів. Проте лише 30% транспортних шляхів в Україні відповідають міжнародним вимогам.
12. Немоżliвий розвиток рекреації без системи зв'язку і комунікацій, функціонування різноманітних служб сервісу, розвитку громадського харчування і побутового обслуговування, організації культурно-розважального обслуговування.
13. Актуальною для України залишається проблема водопостачання та каналізації населених пунктів і, в першу чергу, рекреаційних центрів.
14. До економічних факторів належить наявність чіткого зв'язку між тенденціями розвитку туризму, рекреації й загальним економічним розвитком. Туристичний ріст дуже чутливий до будь-якої економічної зміни. При рості споживання на 2,5% витрати на туризм зростають на 4%. У випадку, якщо споживання зменшується на 1%, у туризмі відчувається спад.
15. Однією з найважливіших причин гальмування є невідрегульована цінова політика, зокрема висока ціна готельного номеру. Так, наприклад, у Європі вартість проживання в готельному номері за добу становить 100 – 150 Євро, а в Україні – 200 – 300 Євро. Аналітики пояснюють це тим, що українські інвестори прагнуть повернути вкладені кошти в будівництво за 2 – 3 роки, у той час як європейські – за 8–10 років. Це стало причиною отримання мерами українських міст-кандидатів на проведення «Євро-2012» офіційного попередження від президента УЕФА Мішеля Платіні стосовно цінової політики в галузі. Але й Україна може демонструвати високий клас. Так, 29 липня 2009 року київський готель «Прем'єр-пелес» отримав нагороду від міжнародної авторитетної організації.
16. Важливим політичним фактором є внутрішньополітична стабільність країни, відсутність військових конфліктів і наявність добросусідських відносин між державами. Такий фактор, як наявність міждержавних і міжурядових угод по співробітництву в сфері економіки, торгівлі і культури, також впливають на розвиток туризму.

Отже, туризм в Україні може й повинен стати сферою реалізації ринкових механізмів, джерелом поповнення держаного та місцевих бюджетів, засобом загальнодоступного й повноцінного відпочинку та оздоровлення, а також ознайомлення з історико-культурною спадщиною та сьогоденням нашого народу і держави.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕТАЛУРГІЇ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Вчителі Чорній Л.Й., Хричиков О. Ю., учениця Чельцова Н.,
Конотопська гімназія

Сучасна металургія є матеріальною базою всього комплексу важкої індустрії України. Чорна металургія впливає на розвиток усіх галузей народного господарства України і впливає на формування таких потужних промислових районів і підрайонів, як Донбас, Придніпров'я, Криворіжжя.

Кольорова металургія в Україні розвинена слабше, ніж чорна, і представлена окремими галузями. В умовах науково-технічного прогресу значення кольорової металургії зростає, оскільки їй належить значна роль у створенні конструкційних матеріалів високої якості. Україна входить до числа найбільших виробників стали, її питома вага в світовому виробництві чорних металів складає близько 3%.

Чорна металургія є базовою галуззю української економіки: впродовж останніх років сталеливарні підприємства забезпечували більше 20% вітчизняного промислового виробництва. Постійне зростання виробничих і фінансових показників вітчизняних металургів впродовж останніх років створювало враження відносного благополуччя галузі.

Проте економічна криза, що привела до різкого спаду обсягів виробництва стали осінню 2008 року, оголювала все ті проблеми, які накопичилися в галузі ще з радянських часів. Перша проблема - підприємства металургії оснащені старим, зношеним, устаткуванням, металургійні заводи експлуатуються понад нормативні терміни. Друга - металургія України енерговитратна. Третя - різко впала продуктивність праці. Крім того, металургія відноситься до виробництва, яке забруднює навколишнє середовище. У пошуках ринків збуту слід приділити увагу країнам Південно-східної Азії, який інтенсивно розвиваються, близько розташованим країнам і